

מפלגת העבודה הישראלית

תעודת הכנסה № 4151

נח וכל סאת 213

עור: 10,912,500

10,912,500 - 70

מפלגת העבודה הישראלית

תעודת: 226.84

חתימת המסנן

אחת הקבלות של מפלגת העבודה מאת החבר דויד בלס

עצות היה בלס זקוק מאמוראי? בלס, אישיהעסקים הממוזל, שידו היתה בבל - אילו עצות יכול היה לקבל מאמוראי? אמוראי היה או מרכז סיעתהמערך בוועדתהכספים, עמדת-מפתח ארית השפעה. באותה שעה רצה בלס ל השתלט על הבנק לספנות. הוא החזיק בחכילה של מניות בבנק הזה. התקם רצתה בו, כי זה מכבר היה הקיבוץ מעוניין במוסד בנקאי שישרת את מטרותיו הכלכליות.

במאבק זה התייצב עדי א' מוראי לימין בלס. סנה למענו אל הממונה-על-שוקיההון, ב ראשית 1985 אישר בנקישיד ראל שגם לישכת ראשיהממך שלה (כבר בתקופת שימעון פרס) לחצה עליו לאשר לבלס להיות "בעל עניין" ב"בנקיהס" פנות.

בתקופה הקצרה שבה שימש אמר ראי כיועצו הכלכלי של בלס (פחות משנה, עד שאמוראי התמנה כסגן שר האוצר בממשלה החדשה) הוא קיבל מידי בלס דמייעוץ פים. לפי אחת הגירסות, קיבל אמוראי 12 אלף דולר. אמוראי מוכר על כמה אלפים. ייתכן שזהו ההכרל בין ברוטו לנטו.

להעביר לבלס נכסים שלה. ואילו בלס היה צריך להפריש חלק מן הסכום למפלגת-העבודה, שהיתה נתונה אז בעיצומה של מילחמתהבחירות. העיסקה המסויימת הזאת לא יצאה אל הפועל, אך התרומה בסך 600 אלף דולר - תרומת ענק לפי כל קנה-מידה - שולמה למפלגת-העבודה. התרומות של בלס למפלגת-העבודה החלו באפריל 1984, ואז כתב פרס לבלס מיכתבתודה נרגש. הם נמשכו עד הבחירות, שנערכו בחודש יולי.

המהירות שבה הפך בלס לאוהד של מפלגת-העבודה מדהימה. בייחוד ל- אור העובדה הבאה, המתפרסמת כאן לראשונה:

בחודש ינואר 1984 ביקש בלס מעיתונאי מסויים, שיש לו מהלכים בבנסת, לעזור לו בעי שיית היכרות עם חבריבנסת מסויימים, שיש להם השפעה בוועדת-הכספים. במיוחד היה מעוניין בשניים: דן תיכון מדי ליכוד ועדי אמוראי מהמערך. תיכון שמע וסירב. הוא היה חכם. אמוראי הסתבר.

משמע: עוד בינואר 1984

של כסף, שניתנו לו על-ידי בנק הפועלים. תחת להשקיע את הכסף באופן סולידי ברחבת התשתית היצרנית של הקיבוץ והקמת מיפעלים יצרניים, נדבק הקיבוץ בקדחת הכסף ללית שאחה או כמשק, והחליט לעשות רווחים קלים בבורסה. דויד בלס, שעסק אז בשוק האפרו, וישעיהו בכספים גרר לים בעיסקי ספסרות במטר בעות זרים (עתידיניות) וב נכסרדלאינידי, שמח לקבל את הכספים האלה. הם ניתנו לו בלי שום ביטחונות.

איש לא חשש

שהתחילו עסקיו של בלס להתמוטט, היה הקיבוץ נתון כנהלה. הוא דרש לעשות סידור כל-שהו, שיעורר לפחות למראית-עין רושם כאילו הכספים מובטחים כראוי. כך נולדה הפרשה של תעודות-הפקדה.

היתה זאת סיקציה, ושני הצדדים ידעו זאת היטב. נראה שגם מנהלי סניפי-הבנק ידעו זאת. אחרת איך נתנו תעודות בחתימה אחת ויחידה, ואיך איששרו להוציא את הכספים בניגוד להתחייבות בבנק?

מכאן גם העובדה שאיש כתנועה הקיבוצית לא ברך מה קורה לכספים בבנק.

ומכאן העובדה המוזרה שבלס הר ציא את הכספים, מבלי לחשוש כלל. ולוא כן היתה מתעוררת השאלה: איך זה לא חשש בלס שהדברים יגיעו לידיעת התק"ם, ולוא רק במיקרה, כעיקבות דיווח בנקאי שיגרתו כל-שה?

דולרים לבדק

אחד הפרטים המוזרים, נפר-שה שכולה מלאה בפרטים מדי הימים, נוגעת לעורך-הדין נתן מאיר. בסוף קיץ 1984 יצאה הוראה לבדוק את כל הביטחונות של ההל-וואות שנתנה התק"ם. זאת היתה הוראה שיגרתית מטעם רוב (דוביקוף) גולן שלא נעשה במיוחד לעסקים עם בלס. התפקיד הוטל על עורך-הדין מאיר.

חיים יוליש, מטעם התק"ם עם בלס, רחה את הבדיקה, והיא התעכבה.

והנה מראים ספריהחשיבונות של בלס כי באותה התי-קופה עצמה הוא שילם שמזנה תשלומים גבוהים לאותו נתן מאיר. התשלומים משתרעים מה' 16 באפריל ועד ל' 16 בי-דצמבר 1984, ומגיעים לסכום של 43,500 דולרים.

כספרים של בלס רשומים תשלומים אלה תמורת שרותים סתמיים. למשל: "בקשר עם חברה כלכלית".

משמע: באותו הזמן שבו היה מאיר אמור לבדוק, בין השאר, את הביטחונות שמסר בלס לתק"ם, סעל מאיר בעורך-דין של בלס וקיבל ממנו תשלומים גדולים.

מאיר עצמו טען שעשה זאת באישור התק"ם.

ואכן, הדברים התגלו לבסוף באק-ראי איש הקיבוץ הארצי בתנהלת אישית-כספיים אחר נגור רובינשטיין, עלה במיקרה על הפרשה. בתמימותו פוצץ אותה.

שליח אל החיים

סני בן, כאשר בלס הרגיש כי עסקיו נתונים בסכנה, הוא חיפש מוצא כלשהו. ואז עלה עניין ה"תרומה" למפלגת-העבודה.

על הפרטים כבר דובר הרבה. התי-ארגנה עיסקה סיבובית אופיינית, כאשר הקיבוץ היה אמור לקנות מבלס מניות שהיו לו בחברת-הביטוח ההס-תרותית הסנה. לא עברכן בשוק באותה שעה, אלא בערך הרבה יותר גבוה. באותה שעה היתה הסנה אמורה

מפלגת העבודה הישראלית

חברות

חל-אניב

כ"ה בניסן תשס"ד

27 באפריל 1984

סס' 640

לכבוד

מר דוד בלס

רח' העליה 64

תל-אניב

מר בלס הנכבד,

תודה סקרנ-לב על התרומה הכספית הנדינה שלך - לסאמץ התנועהי שלנו.

הבחירות, הפעם, הן גורליות לדטותה העתידית של המדינה - כמדינה יהודית ודמוקרטית, להצלת המסק הלאומי, לתיקונים חברתיים, ולהפשרת תהליך השלום.

מפלגת העבודה תעשה כל סאמץ אפשרי כדי לקיים סערכת נחירות הוגנת, תרבותית ובכל זאת אפקטיבית.

אני שב וסודה לך על היחלצותך החברית.

בהוקרה,

שמעון פרס

מיכתבו של פרס לבלס מיום 27 באפריל 1984 תיקונים חברתיים... מערכה בחירות הוגנת...

בוצים כספים מקופת-המדינה - סכום שבו תופסים הפסדים אלה חלק נכבד.

החבר דויד בלס

תודות לעסקים שבין בלס והתק"ם יכול היה המערך לקבל תרומות-ענק "אישיות" באופן רישמי וחוקי.

התרומות של בלס ניתנו בצ'קים גלויים. בין השאר: 78 אלף שקל חדש ב' 26.4.84; 109 אלף שקל חדש ב' 22.6.84; 126 אלף שקל חדש ב' 7.7.84; 260 אלף שקל חדש ב' 22.7.84. יום לפני הבחירות. על כל אלה הוציאה מפלגת-העבודה קבלות רישמיות על שם "הח' דויד בלס".

על התרומה ב' 26 באפריל כתב שימעון פרס עצמו, כבר למחרת היום: "מר בלס הנכבד,

תודה מקרבלב על התרומה הכספית הנדינה שלך - לסאמץ התנועהי שלנו.

הבחירות, הפעם, הן גורליות לך-מותה העתידית של המדינה - כ מדינה יהודית ודמוקרטית. להצלת המשק הלאומי, לתיקונים חברתיים, ולהפשרת תהליך השלום.

מפלגת-העבודה תעשה כל מאמץ אפשרי כדי לקיים מערכת-בחירות הוגנת, תרבותית ובכל זאת אפקטיבית.

אני שב ומודה לך על היחלצותך החברית.

עכור חודשים שלא פרס לבלס עוד מיכתבתודה: "מר בלס היקר, מחוות תרומתך הנוספת ריגשה אותנו ביותר. תוכל להיות סמוך ובטוח כי היא תשמש אותנו נאמנה, במאי מצינו.

סיוע נלהב של אנשים כמוך מקבל (צ"ל: מקל) עלינו את המשימה מאור. הבה ניהל כולנו להצלחה.

"בידידות, שימעון פרס".

מיכתבים אלה מבטאים יפה את ה-ציניות הנוראה השוררת בזירה הפרי-לשית הישראלית. פרס ידע היטב כי ה"תרומות" של בלס ניתנו במיסגרת עסקות מפוקפקות עם התק"ם. פר ליטיקאי ותיק כמוהו בוודאי ידע כי איש אינו תורם 600 אלף דולר כתרומה אישית למפלגה על רקע אידיאליסטי.

ובכל זאת: דמותה העי-תידית של המדינה... מדינה יהודית דמוקרטית... הצלת ה-משק הלאומי... תיקונים חברתיים... מערכת-בחירות הוגנת, תרבותית... היחלצות חברית... ריגשה אותנו... מילים, מילים, מילים.

אחרי מיכתבים אלה באה פרשת הקניה של יחד. מיכתבתודה הנר-גש של חיים בר-לב, ופרשתהשעון.

השעה גם היה נציגו של בלס בעסקים עם התק"ם.

לפי סיפריהחשבונות של בלס, קיבל פירון ממנו בתקופה של כמה חודשים סכום של 140 אלף דולר, כשכר-טירחה פרטי.

ביוני 1986 כתב פירון מיכתב לסניגורו של בלס, יעקב ויינרט, ובו אישר כי, בשיחה שקיימתי עם מר אהרון ידלין, מוכ"ל משותף של התנועה הקיבוצית המאוחדת, ציין הלה לשבח את התנהגותו של רודי בלס כלפי התק"ם והגופים הכלכליים שלו, בכך שרודי בלס, שלא כמו חייבים אחרים, לא התכחש לתוכותיו, כי אם שיתף פעולה בהעברת נכסיו לתק"ם ועשה, והתחייב לעשות, על-מנת שחובו יסולק במלואו - קרן וריבית.

קשה לדעת כמה הפסידה התק"ם בעסקיה המפוקפקים עם בלס בשוק האפרו ובעיסקי-ספסרות. לפי הערכה מוסמכת: 30 עד 40 מיליון דולר. בלס עצמו אמר שאם ימשיכו למכור בשלומיאליות את הנכסים שהעביר לתק"ם, יגיע הפסד התק"ם ל-60 מיליון דולר.

כיום עלולה הממשלה להתפוצץ בגלל רישות המערך להעביר לקר

בל זה זורק אור מעציו למדי על הצורה שבה מתנהלים כיום העניינים בצמרת המדינה.

בסוף 1983, לפני פלישתו לעולם המיפלגות, ניסה בלס את מולו בעולם העיתונות. הוא שמע כי ידירו, ספסר-הבורסה מיקי אלבין, קנה לו אחיזה ברחון מוניטין ובצורה חדשה. נראה כי בלס הבין את התועלת שיכולה לצמוח לספסר-בורסה מב-עלות על כליתיקשורת. על כל פנים, הוא קנה או חלק בעיתון הכלכלי גלובס.

ההכנס: 30 עד

60 מיליון

איש שמילא תפקיד-מפתח בכל העניינים שבין בלס והי-מיפלגה היה עורך-הדין מיכאל (מייק) פירון, אחד האנשים הקרובים ביותר לשימעון פרס. פירון היה ראש "אזרחים למען-פרס" (אל"פ). הוא קיבל מידי בלס את התרומות העי-נקיות למיפלגה. אחד הצ'קים אף נרשם על שמו. אך באותה

לא היו לבלס קשרים עם מיס-לגת-העבודה, והוא היה נאלץ לחפש דרכים עקלקלות אליה.

בעבור שלושה חודשים תרם תרומות-ענק למיפלגה. זמן קצר לאחר מכן כבר היה בן בית אצל שימעון פרס, הזמן עליידו לארצות. נתן לו את שעינייהד המסורסם, סידר לו את הירדה בירושלים (ראה מיסגרת). ובחודש אוקטובר כבר קנה עבורו את תנועת "יחד", וגם שלח סרחים הביתה לחיים בר-לב, וגם ליצחק נבון.

הסתבכותו של

אמוראי

סתבכותו של עדי אמוראי היא פרשה מצערת במיוחד. אמוראי הוא ח"כ מתקדם, סימפאטי, מוכשר. הוא היה מעומדו של שימעון פרס לתפקיד נגיד בנק ישראל. והנה מסתבר כי זמן קצר אחרי שבלס חישש היכרות איתו, כבר הופיע אמוראי כי יועץ כלכלי שלו בשכר. לאילו